

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ ΑΡΙΘ. 100
ΑΘΗΝΑΙ Τ. 131

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΤΜΗΜΑ Α
ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ 26 ΙΟΥΛΙΟΥ 1976

ΣΕΙΡΑ ΚΟΙΝΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
«ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΤΜΗΜΑ Α' - ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΝΗΣΟΙ ΑΙΓΑΙΟΥ»

Για την εξυπηρέτηση των φιλοτελιστών λειτουργεί η Υπηρεσία συνδρομητών μονίμων παραγγελιών γραμματοσήμων και φακέλων πρώτης ημέρας κυκλοφορίας. Όσοι ενδιαφέρονται για την έγγραφη τους ως συνδρομητών, καθώς και για κάθε σχετική πληροφορία μπορούν να απευθύνονται στην Υποδιεύθυνση Ένσημων Φιλοτελισμού, οδός Αιόλου 100 - Αθήναι. Όσοι μένουν στο έσωτερικό μπορούν να απευθύνονται και σ' όποιοδήποτε Ταχυδρομικό Γραφείο της Χώρας. Οί συνδρομητές πρέπει να γνωρίζουν ότι κάθε αίτηση ή χρηματική κατάθεσή τους υπολογίζεται από την ίδια ημέρα του επόμενου μήνα. Συνεπώς για να μπορούν να λαβαίνουν όλες τις σειρές που εκδίδονται πρέπει να φροντίζουν ώστε ο λογαριασμός τους να παρουσιάξη αρκετό πιστωτικό υπόλοιπο, ένα μήνα τουλάχιστον πριν κυκλοφορήση κάθε σειρά.

ΚΛΑΣΕΙΣ - ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ - ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

1. Δραχμές 30 — Γραμματόσημα 3.000.000
«Τοπίο Λήμνου»
2. Δραχμές 50 — Γραμματόσημα 2.000.000
«Τοπίο Λέσβου»
3. Δραχμές 75 — Γραμματόσημα 1.000.000
«Τοπίο Χίου»
4. Δραχμές 100 — Γραμματόσημα 600.000
«Τοπίο Σάμου»

ΑΛΛΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ: Ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνες Παναγιώτη Γράββαλο καὶ Βασιλικὴ Κωνσταντινέα.

ΔΙΑΣΤΑΣΗ: 27 × 40 χιλιοστά σὲ φύλλα τῶν 50 γραμμα-
τοσήμων.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ: Πολυχρωμία OFFSET

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: «Γραφικαὶ Τέχναι Ἀσπιώτη - ΕΛΚΑ Α.Ε.»
Ἀθῆναι.

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Τὰ γραμματόσημα θὰ κυκλοφορήσουν στὶς 26 Ἰουλίου 1976
καὶ θὰ πουλιῶνται μέχρι νὰ ἐξαντληθοῦν.

ΦΑΚΕΛΑ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θὰ ἐκδοθοῦν εἰκονογραφημένα φάκελα πρώτης ἡμέρας
κυκλοφορίας, κάθε δὲ φάκελο θὰ πουλιέται 257 δραχμές,
δηλαδὴ δύο δραχμές πιὸ πάνω ἀπὸ τὴν ὀνομαστικὴ ἀξία
τῶν γραμματοσήμων ποὺ θὰ εἶναι κολλημένα σ' αὐτό.
Οἱ ἐνδιαφερόμενοι τοῦ ἐσωτερικοῦ γιὰ τὴν ἀπόκτηση τέ-
τοιων φακέλων μποροῦν νὰ προεγγραφοῦν στὰ κατὰ τόπους
Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα ἀπὸ 1 μέχρι καὶ 15 Ἰουλίου 1976.

ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Ἡ σειρά αὐτὴ δὲν θὰ σταλῆ στοὺς κ.κ. συνδρομητές,
λόγω τῆς μεγάλης ὀνομαστικῆς τῆς ἀξίας.

Συνεπῶς, ὅσοι ἐπιθυμοῦν, μποροῦν νὰ προμηθευτοῦν τὰ
γραμματόσημα αὐτῆς τῆς σειρᾶς, ἀπὸ τὰ κατὰ τόπους
Ταχυδρομικὰ Γραφεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐπίσης θὰ προμη-
θευτοῦν καὶ φάκελα πρώτης ἡμέρας κυκλοφορίας βάσει τῆς
προεγγραφῆς των, ὅπως πιὸ πάνω ἀναφέρεται.

Ὁ κουρασμένος ταξειδιώτης τῶν βιαστικῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς μας, πού γνωρίζει πόση εὐχαρίστηση προσφέρουν ἡ γαλάζια θάλασσα, ὁ καθαρὸς ἀέρας καὶ ἡ ἀμόλυνη φύση, θὰ μείνῃ ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψη στὰ Ἑλληνικὰ νησιά τοῦ Βορείου Αἰγαίου Πελάγους πού ἐκτείνονται στὸ μάκρος τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἡ Λήμνος, ἡ Λέσβος, ἡ Χίος καὶ ἡ Σάμος εἶναι χαρακτηριστικὰ τῶν ἀντιθέσεων, τῶν παραδοξολογιῶν, τῶν χρωμάτων καὶ τοῦ φωτὸς πού κυριαρχοῦν στὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου.

Καὶ τὰ τέσσερα αὐτὰ νησιά ἔχουν οὐρανὸ ξάστερο καὶ ἠλιόλουστο, παραλίες ἐξαιρετικῆς, φροῦτα νόστιμα καὶ κρασιά μωσχοβολισμένα.

Διασπαρμένα λείψανα προϊστορικῶν πολιτισμῶν δίνουν τὴν εὐκαιρία στοὺς ἐπισκέπτες πού ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἱστορία νὰ βυθιστοῦν στοὺς ἀπομακρυσμένους καιροὺς τῆς Ὀμηρικῆς Ἐποχῆς. Περίσσεια εἶναι ἡ δόξα πού στεφανώνει αὐτὰ τὰ νησιά.

Οἱ κάτοικοί των εἶναι ἀπόγονοι τῶν Πελασγῶν καὶ τῶν Ἰώνων, οἱ ὁποῖοι ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάληψη τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ τοὺς Δωριεῖς, τὸ 1100 περίπου π.Χ., ἐγκατέλειψαν τὴν Ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν σ' αὐτὴ τὴν περιοχὴ τῆς Μεσογείου.

Μεγάλες πόλεις ἀναπτύχθηκαν ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ἀκτῆς καὶ τῶν νησιῶν, ἰδίως στὴν Λέσβο, Χίο, Σάμο.

Κατὰ τοὺς 7ον καὶ 6ον π.Χ. αἰῶνες αὐτὲς οἱ Πόλεις ἦταν ὀνομαστὰ μορφωτικὰ κέντρα καὶ ἰσχυρὲς ναυτικὲς δυνάμεις. Τὰ νησιά αὐτὰ ἐγνώρισαν ἀλλεπάλληλες καταστροφὲς τῶν ἐπιδρομῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρονται οἱ Γενουσίοι καὶ οἱ Τοῦρκοι. Ἀλλὰ οἱ ἡρωϊκοὶ νησιῶτες δὲν ὑπέκυψαν ὀριστικὰ στις διάφορες καταχτήσεις καὶ οἱ συνεχεῖς ἐξεγέρσεις ἀπετέλεσαν γι' αὐτοὺς καθεστῶς.

Ὅλα τὰ Αἰγαιοπελαγίτικα νησιά ἔπαιξαν ρόλο ἐξαιρετικὰ δραστήριο κατὰ τὸ διάστημα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 καὶ μόνον τὸ 1912-1913 ἐνώθηκαν μὲ τὴν μητέρα Πατρίδα.

Ἀναφερόμενοι εἰδικώτερα σ' αὐτὰ τὰ τέσσερα νησιά ἔχουμε νὰ ποῦμε πολὺ περιληπτικὰ τὰ ἑξῆς:

ΧΙΟΣ: Αὐτὸ τὸ νησί ὑπερηφανεύεται γιὰτὶ εἶναι ἡ Πατρίδα τοῦ Ὀμήρου, βρίσκεται δὲ κοντὰ στις μικρασιατικὲς ἀκτῆς.

Λόγω τοῦ φυσικοῦ πλούτου τῆς καὶ τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως ἡ Χίος, ἐγνώρισε πολλὰς καταχτήσεις πού ὄλες ἄφισαν τὰ ἴχνη τους. Ὅταν ἐπισκεφθῇ κανεὶς τὴν ὁμώνυμη πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ, θὰ ἐντυπωσιασθῇ ἀπὸ τίς παλῆες συνοικίες τῆς πόλεως πού διατηροῦν ἀνέπαφη τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ περασμένου καιροῦ.

Στό γραμματόσημο εικονίζεται ένα μέρος από τὰ Καρδάμυλα μὲ τὴν ἐκκλησιά τῆς Παναγίας στὴν κορφή, πού χτίστηκε τὸ 1880.

Ἡ περιοχὴ τῆς μαστίχας περιλαμβάνει πολλὰ μικρὰ χωριά, τὸ πιὸ γραφικὸ δὲ ἀνάμεσα σ' αὐτὰ εἶναι τὸ Πυργί, πού βρίσκεται 25 χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα.

Τὸ Μοναστήρι Ἅγιος Μηνῶς, χτισμένο γύρω στὸ 1590, εἶναι ἕνα ἐθνικὸ μνημεῖο. Θυμίζει τὴ φοβερὴ σφαγὴ τοῦ 1822, πού τὴν ἀποθανάτισαν ὁ Delacroix στὸ ξακουστὸ πίνακά του καὶ ὁ Βίκτωρ Οὐγκώ σ' ἕνα ὄρατο καὶ πολὺ συγκινητικὸ ποίημά του.

Βορειοδυτικὰ τῆς Χίου σὲ μικρὴ ἀπόσταση βρίσκονται τὰ Ψαρά, ὅπως φαίνεται καὶ στὸ γραμματόσημο.

Τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ νησάκι θυμίζει σ' ὄλους τοὺς Ἕλληνες τὴ συμβολὴ τῶν θαρραλέων κατοίκων του στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία.

ΣΑΜΟΣ: Ἄλλοτε ἦταν τὸ πιὸ πλούσιο ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ νησιά, εἶναι δὲ Πατρίδα μεγάλων ἀνδρῶν, ὅπως τοῦ Πυθαγόρα, τοῦ Εὐπαλίνου καὶ τοῦ Ἀρίσταρχου.

Ὅταν ἡ Ἀθήνα δὲν ἦταν ἀκόμη παρὰ μιὰ νέα πόλη, ἡ Σάμος ἦταν τότε μεγάλη δύναμη, ἐὰν δὲ ἡ Ἑλλάδα θεωρεῖται ἡ κοιτίδα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Πολιτισμοῦ, ἡ Σάμος ὑπῆρξε ἐκείνη πού ἀντιπροσώπευε τὸ Εὐρωπαϊκὸ Ἐπιστημονικὸ πνεῦμα.

Εἶναι ἕνα ὄρεινὸ δασωμένο νησί πού στὰ νότια ὑπάρχουν εὐφορες πεδιάδες, πού ποτίζονται ἀπὸ τρεχούμενα νερά. Παράγει κυρίως κρασί, ἐλαιόλαδο, καπνὸ, φρούτα καὶ ξυλεία. Τὸ γλυκὸ Σαμιώτικο κρασί ἦταν πάντα φημισμένο.

Ἡ ὁμώνυμη πρωτεύουσα εἶναι χτισμένη στὶς πλαγιὲς ἐνὸς λόφου πού δεσπόζει ἀπάνω ἀπὸ τὴ θάλασσα. ἕνα δὲ κομμάτι τῆς εἰκονίζεται καὶ στὸ γραμματόσημο. Τὸ Μουσεῖο τῆς περιέχει μιὰ ἐξαιρετικὴ συλλογὴ ἀντικειμένων ἀρχαϊκῆς κλασσικῆς καὶ Ρωμαϊκῆς τέχνης.

Μεταξὺ ἄλλων θὰ θαυμάση κανεὶς τὶς μεταβυζαντινὲς εἰκόνες τῆς Μητροπόλεως καὶ τοῦ «Ἦγουμενίου», ἐνὸς παλαιοῦ χιτρινοῦ πού χρησιμοποιεῖται σήμερα σὰν Δημαρχεῖο καὶ στεγάζει ἐπίσης τὴν ἐκθεση ζωγραφικῆς.

Ἐξαιρετικὸ μνημεῖο εἶναι ἡ σήραγγα τοῦ Εὐπαλίνου, δικαιολογημένα δὲ ὁ Ἡρόδοτος ἀναφέρει ὅτι ἡ σήραγγα αὐτὴ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ τρία μεγαλύτερα μνημεῖα καὶ τεχνικὰ ἔργα τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος. Κατασκευάστηκε πρὶν 2500 περίπου χρόνια τρυπώντας τὸ βουνό, γιὰ νὰ ἐξασφαλιστῇ ἡ ὕδρευση τῆς πόλεως.

Τὸ Ἦραϊον ἦταν ὁ πιὸ μεγάλος ναὸς τῆς Θεᾶς Ἦρας πού χτίστηκε ποτὲ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνες.

ΛΕΣΒΟΣ: Αὐτὸ τὸ θαυμάσιο νησί, τὸ πιὸ μεγάλο καὶ πιὸ κατοικημένο τοῦ βορειοανατολικοῦ Αἰγαίου, διακρίνεται γιὰ τὶς φυσικὲς καλλονές του καὶ τὶς θεαματικὲς ἀντιθέσεις του.

Ἡ Λέσβος ἔχει κάθε τι πού μπορεῖ νὰ τραβήξῃ καὶ νὰ καταχτήσῃ τὸν ἐπισκέπτη. Ἔχει ὄρατες παραλίες, μικροὺς κόλπους καὶ γραφικοὺς ὄρους, ἀρχαιολογικὲς τοποθεσίες, σπήλαια καὶ δάση.

Ἡ Μυτιλήνη, πρωτεύουσα τοῦ νησιοῦ, εἶναι χτισμένη στὴν πλαγιά ἐνὸς λόφου κοντὰ στὴν ἀρχαία πόλη, ἕνα δὲ κομμάτι τῆς εἰκονίζεται καὶ στὸ γραμματόσημο. Τὰ ἀπομεινάρι τῆς παλιᾶς πόλεως περιλαμβάνουν ἀρχαῖο θέατρο καὶ ἕνα ὕδραγωγεῖο.

Ἄλλοι Ἀρχαιολογικοὶ χώροι τοῦ νησιοῦ εἶναι ἡ Ἄντισσα, ἡ Μήθυμνα, ἡ Ἀρίσβη, ἡ Πύρρα καὶ ἡ Ἐρρεσός.

Ἀξιόλογα ἀρχαιολογικὰ εὐρήματα ἀρχιτεκτονικῆς, κεραμικῆς καὶ πλαστικῆς ζωγραφικῆς, γλυπτικῆς, μωσαϊκὰ ψηφιδωτά, ναοί, σαρκοφάγοι, μεσαιωνικὰ καὶ Χριστιανικῆς Τέχνης κοσμοῦν τὸ νησί.

Ἡ ἀναμφισβήτητη Ἑλληνικότητα τῆς Λέσβου χρονολογεῖται ἀπὸ τὸ ἀγνωστὸ βᾶθος τῶν μυθολογικῶν χρόνων. Ἀκόμη καὶ σήμερα σώζονται στὸ νησί τοπωνυμίες ἀπὸ τὰ ὀνόματα προσώπων τῆς μυθολογικῆς ἐκείνης ἐποχῆς. Ἐκεῖ θάφτηκε ἀπὸ τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Αἴαντα ὁ ἦρωας τοῦ Τρωϊκοῦ Πολέμου καὶ ἐφευρέτης τῶν γραμμάτων, τῶν ἀριθμῶν, τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, Παλαμίδης.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ σοφοὺς τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πιττακός, ἦταν Λέσβιος. Κατὰ τὴν προπαρασκευὴ τοῦ ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς Παλλιγενεσίας πολλοὶ Λέσβιοι διακρίθηκαν σὰν κορυφαῖοι Φιλικοὶ καὶ πάρα πολλοὶ ἔλαβαν μέρος στὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγῶνα τοῦ ἔθνους.

ΛΗΜΝΟΣ: Ἐὰν ἀναζητᾶτε ἤσυχες καὶ εὐχάριστες διακοπὲς σὲ περιβάλλον μὲ αὐθόρμητη φιλοξενία, μακριὰ ἀπὸ τὰ καραβάνια τῶν τουριστῶν, αὐτὸ τὸ μεγάλο βραχώδες νησί, πού ἡ μυθολογία τὸ ἀναφέρει σὰν πατρίδα τοῦ Ἥφαιστου, ἀσφαλῶς θὰ σᾶς ἀρέση. Τὰ πολυάριθμα λείψανα τοῦ λαμπροῦ παρελθόντος τῆς μαρτυροῦν ὅτι ἡ Λήμνος κατοικήθηκε ἀπὸ τοὺς πανάρχαιους χρόνους τῆς ἱστορίας.

Δύο ἀπὸ τὶς πόλεις, τὶς πιὸ σπουδαῖες στὴν ἀρχαιότητα, ὑπῆρξαν ἡ Μύρινα, πού βρίσκεται κοντὰ στὴ σημερινὴ ὁμώνυμη πόλη καὶ ἡ Ἥφαιστεια, στὸ βόρειο μέρος τοῦ νησιοῦ. Στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ βρισκόταν ἡ πιὸ ξακουστὴ ἀπ' ὅλες τὶς πόλεις ἡ Πολίχνη. Τὰ διάφορα ἀντικείμενα πού βρέθηκαν ἐκεῖ ἔχουν μεγάλη ἀρχαιολογικὴ ἀξία, μερικὰ δὲ ἀπ' αὐτὰ ἀνήκουν στὴν νεολιθικὴ ἐποχὴ.

Μερικὴ ἀποψη τοῦ λιμανιοῦ τῆς πρωτεύουσας τοῦ νησιοῦ εἰκονίζεται στὸ γραμματόσημο.